

ZAŠÍVANÁ PANENKA

Danka Šárková

Danka Šárková

Zašívání panenka

2012

Copyright (c) 2013 Danka Šárková

ISBN 978-80-7486-106-2 (ePUB)

ISBN 978-80-7486-107-9 (Mobi)

ISBN 978-80-7486-108-6 (PDF)

Obsah

Skvěle, skutečně, prakticky a snad i citlivě.....	6
I.kapitola.....	7
1) Skvěle – rok 1988	7
2) Skvěleji – rok 1989	10
3) Nejskvěleji – rok 1989	19
II. kapitola	22
1) Skutečně - rok 1989	22
2) Skutečněji – rok 1989	26
3) Nejskutečněji.....	40
III. kapitola	46
1) Prakticky - rok 1990-1991	46
2) Praktičtěji - rok 1991-1998	51
3) Nejpraktičtěji 1999.....	52
IV. kapitola.....	58
1) Citlivě – rok 2000	58
2) Citlivěji	66
3) Nejcitlivěji.....	72
Epilog	75

Příběh je fikcí a všechny osoby jsou vymyšlené.

Skvěle, skutečně, prakticky a snad i citlivě.

1999

Restaurace U rybičky v centru našeho hlavního města, kde sedíme, je krásná, jsou zde bíle prostřené stoly s červenými ubrousky a svíčky v barvě cihel. V rohu restaurace hraje nějaký umělec na klavír. Přichází číšník v černém smokingu a podává nám jídelní lístek v deskách z červené kůže. Vše je stylové, mám červený kostýmek, takže úchvatně zapadám do prostoru, a černé kvádru Vaška ladí též architektonicky s místností.

„Dobrý den, to jste vy ta dáma z televize,“ říká někdo a razí si k nám cestu.

„Vašku, ať mě nikdo neotravuje, zkus to zařídit,“ prosím svého zachránce.

Pozdě. Nějaká žena se cpe k našemu stolu.

„Byla jste úžasná, skvělá. Takhle mluvit v přímém přenosu. Moc vás obdivuji, moc,“ zajímá se a snad to myslí i upřímně.

Cítím těžko u srdce a do hlavy mi někdo nacpal kůl. Mám úspěch a finance. Chtěla jsem to?

Tahle otázka mne bodá v těle.

I.kapitola

1) *Skvěle – rok 1988*

„Dělají zase problémy, někdo volal do knihovny,“ říkám, jakmile překročím práh bytu jednoho z disidentů, který podepsal Listinu práv a svobod.

Vaškovi se podařilo dát dohromady skupinku lidí, kteří mají zájem o moji přednášku. Tu jsem si připravila už před lety a postupně se snažím své „*Tajemství*“ předávat lidem, kteří už nechtějí jako chovné ovce naslouchat komunistickému režimu.

„Jsem tady, ale už je to opravdu velice na hraně. Mám pocit, že se to nějak přiostrňuje. Je to stále horší,“ pokračuji ve svém monologu.

„Neboj se, Lado, jsme rádi, že jsme tady všichni společně a že si uděláme nádherných několik hodin jen pro nás. Pro těch dvacet lidí, kteří přišli, abys jim vysvětlila, o čem je lidská bytost. Je to k pláči, že v roce a ve zřízení, ve kterém žijeme, už nemáme lidské svobodné bytosti, ale chodící zmanipulované blbce,“ skepticky říká Vašek. Vejdu do velkého obýváku v bytě, který se nachází v centru Prahy. Je v pátém patře bez výtahu a bez balkonu.

„Myslíš, že jsou tady štěnice?“ ptám se.

„Majitel bytu patří k lidem, o kterých by nepředpokládali, že by mohl mít něco společného s takovou přednáškou,“ odpoví Vašek.

„Dobrý den, všechny vás vítám.“ Věřím, že je Vašek vybral tak, že nám všichni porozumí.

„Jmenuji se Lada Hájková a vystudovala jsem filozofii. Studium bylo pro mou nynější přednášku velice přínosné. Většinu toho, co vám zde chci vyprávět, jsem objevila po přečtení v zakázaných knihách, které jsou na seznamu.

„A co vás učili na té fakultě, když k filozofii a náboženství Východu vás pořádně nenechali čuchnout?“ ptá se jeden z posluchačů.

„Víte, oni nám samozřejmě nějaký základ dát museli.“ Odmlčím se.

„Skoro dva roky se snažím lidem na setkáních vysvětlit, jak mohou mít uvnitř sebe klid a cítit maximální štěstí a jakým způsobem se k tomu dá dostat. Zkusíme mít společně v hlavě jen pozitivní myšlenky, nepouštět si tam ty negativní a dávat si na to velký pozor. Tak si vezměte papír a tužku, pokud si chcete dělat zápisky,“ usmívám se na lidi, kteří jsou vlastně moji studenti, i když s přídavkem zakázaní.

„Jen chci všechny poprosit, abyste si nepsali mezi ty poznámky,

kdo vám to odpřednášel a kde jste si to zapsali,“ doplnil mé uvítání Vašek.